SUFOI ©

ufo-nyt

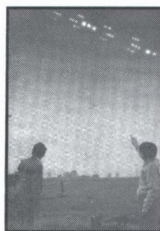
34. årg. 1992 4. kvartal Nr. 4

Mystik over søerne

Danske ufoobservationer

Ny dansk teori om korncirklerne

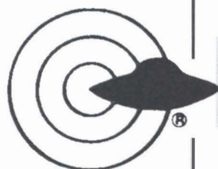
Her samler de på skøre historier

Forsiden:
Trickfoto lavet af
John Shaw

Ufoer til salg
- se side 13

Indhold

Skandinavisk UFO Information

SUFOI
Postboks 6, DK-2820 Gentofte
tlf. 86 28 90 61
giro 9 11 77 25
Normal ekspeditionstid: kl. 18-23

SUFOIs formål og ledelse:
Se side 23

De i UFO-Nyt offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af ufoforskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at foreningen hæfter for de fremsatte meninger.

Ansvarshavende redaktør:
Kim Møller Hansen

Redaktionelle medarbejdere:
Ole Henningsen, Flemming Rasmussen, Inge H. Svane

Tegnere tilknyttet UFO-Nyt:
Henrik Klinge Pedersen,
Stefan Harboe Andersen,
Dezsö Sternoczky

Produktion:
Sats og tryk er udført af
SCOOP Tryk, Valby - 31 16 44 90

Distribution:
Avispostkontoret, København V.

Annoncer:
Redaktionen modtager gerne reproklare annoncer på produkter, der vedrører bladets emnekreds. Nærmere oplysninger fås ved henvendelse til bladets redaktør.

Artikler:
Redaktionen modtager gerne artikler. Send os først et brev og fortæl, hvad du har lyst til at skrive om, så du ikke bruger tid på en helt færdig artikel, som vi måske ikke kan bruge. Da bladet udgives af en forening med begrænsede ressourcer, kan vi ikke udbetale honorarer for offentliggjorte artikler.

Deadlines:
Den 15. december 1992 for stof til nr. 1, som udkommer den 15. februar 1993. Den 2. april for stof til nr. 2, som udkommer den 15. maj. Den 2. juli for stof til nr. 3, som udkommer den 15. august. Den 2. oktober for stof til nr. 4, som udkommer den 15. november.

Abonnement:
UFO-Nyt udkommer med 4 numre årligt på hver 24 sider. Abonnementsprisen for 1993 er Dkr. 197,00. Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.
UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 50,00 (i alt kr. 247,00). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland, Færøerne og alle øvrige lande.
Ønsker man at sikre sig mod fremtidige prisstigninger, kan vi tilbyde et 5 års abonnement (1993-97 incl.) for kr. 985,00. Med kuvertservice bliver prisen kr. 1.235,00.

Adresseændringer:
Adresseændringer bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs medlemsarkiv: Jan Hansen, Posekærvej 42, 6200 Åbenrå

UFO-Nyt udgives af Skandinavisk UFO Information (SUFOI) ❍ Postboks 6 2820 Gentofte ❍ tlf. 86 28 90 61
SUFOI reg. nr. 3148/3149 ISSN 0049-4976

35 år og stadig i fuld vigør

AF
PER ANDERSEN

I december måned fylder SUFOI 35 år. Organisationen blev startet som "Sydjysk UFO Investigation" den 17. december 1957. Eftersom interessen voksede hastigt og bredte sig geografisk, blev navnet dog hurtigt ændret til "Skandinavisk UFO Information".

Jubilæet blev fejret i september med en stor støttefest i medborgerhuset i Vanløse. Du kan se de afslørende billeder fra festen side 23!

Men 35 år er jo ingen alder, og vi er stadig i fuld vigør. Her tæt på årsskiftet er det jo nærliggende at se tilbage på 1992. Det blev et år fuld af aktiviteter på mange områder. Aktiviteter, der hver især er med til at sende SUFOI styrket ind i 1993.

Et af SUFOIs kerneområder er rapportarbejdet. Nogle ufogrupper opfatter rapportarbejdet som ligegyldigt, men SUFOI har altid taget meget seriøst på den opgave, det er at snakke med mennesker, der har set noget usædvanligt. Ikke mindst fordi disse mennesker har krav på en forklaring, hvis den findes.

På rapportområdet er 1992 blevet starten på en række væsentlige aktiviteter i SUFOI. Generelt er vi gået i gang med en omlægning af hele vores rapportarbejde. Vi føler, at vi trænger til at blive bedre på dette område, og denne udfordring tager vi nu op. Herunder har vi taget initiativer til nye kurser for rapportoptagere og helt nye metoder ved analyserne af rapporterne (Projekt PADUR, beskrevet i UFO-Nyt 1992, nr.3).

Også strukturmæssigt er der sket forandringer i SUFOI. 1992 er det første år, hvor vi ikke længere arbejder med en ufleksibel gruppestruktur. Den er afløst af en ny og mere fleksibel struktur - en struktur, der er bedre egnet til at møde udfordringerne her i 90erne.

Et vigtigt område for SUFOI er oplysningsarbejdet. Her fik vi i 1992 muligheden for at komme ud til en meget stor del af befolkningen via TVs Eleva2ren - en mulighed vi benyttede os af. I november måned blev SUFOIs formand, Peter Nørgaard, interviewet i Samvirke, og dermed kom vi i kontakt med omkring 1/3 af hele Danmarks befolkning!

Samtidig er vi i fuld fart på vej ind i den elektroniske tidsalder. Vores nye elektroniske disketteservice er blevet modtaget med stor begejstring af vores PC-interesserede læserskare. Se annoncen inde i bladet.

Det er derfor glædeligt at opleve en belønning for disse anstrengelser i form af et stigende antal medlemmer og læsere af UFO-Nyt. I en tid, hvor mange ufoorganisationer må opleve en nedgang i antallet af medlemmer, kan SUFOI gå imod strømmen og øge antallet. Et bedre grundlag for og start på 1993 kunne vi ikke ønske os.

På gensyn i 1993. ❑

Læsere i Norge og Sverige se her!

Postvæsenet i Danmark ændrer igennem den kommende tid reglerne for forsendelse af tidsskrifter til Norden (uden for Danmark). Det betyder, at tidsskrifter til Norden skal emballeres (fx i kuverter), og at prisen for forsendelse stiger væsentligt.

SUFOI har derfor valgt at gøre vores egen "kuvertservice" obligatorisk for alle lande uden for Danmark (herunder også Grønland og Færøerne). Dette betyder mindst mulig administration og dækker samtidig de forøgede udgifter til forsendelse.

Abonnenter i Norge og Sverige er derfor nødsaget til at bestille UFO-Nyt med kuvertservice for næste år. Kuvertservice koster kr. 50 for hele 1993, og abonnenter er dermed sikret et blad leveret direkte fra SUFOI i beskyttende kuvert - og dermed et blad uden krøller, folder etc.

Kuvertservice kan bestilles af alle abonnenter. Husk at afkrydse den rigtige rubrik på bagsiden af girokortet.

LÆSERKONKURRENCE

Bedste artikel i UFO-Nyt 1992

Du sidder nu og læser det sidste nummer af UFO-Nyt i 1992. Ved at sende os et postkort eller brev med forslag til bedste artikel i UFO-Nyt i 1992 kan du vinde et gratis abonnement på UFO-Nyt i 5 år! Vi vil nemlig gerne vide, hvad vore læsere synes om UFO-Nyt. Derfor vil vi bede dig om at kikke hele årets UFO-Nyt numre igennem og skrive til os, hvilken artikel du synes bedst om.

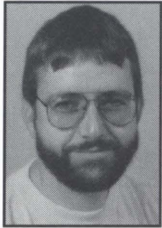
Når du i bladene fra i år har fundet den bedste artikel, skriver du artiklens overskrift på et postkort eller i et brev og sender det til:

SUFOI
Postboks 6
2820 Gentofte
Mærke: *Bedste artikel*

Blandt alle indsendte forslag trækker vi lod om et gratis abonnement på UFO-Nyt i 5 år. Værdien af dette er mindst kr. 900,00.

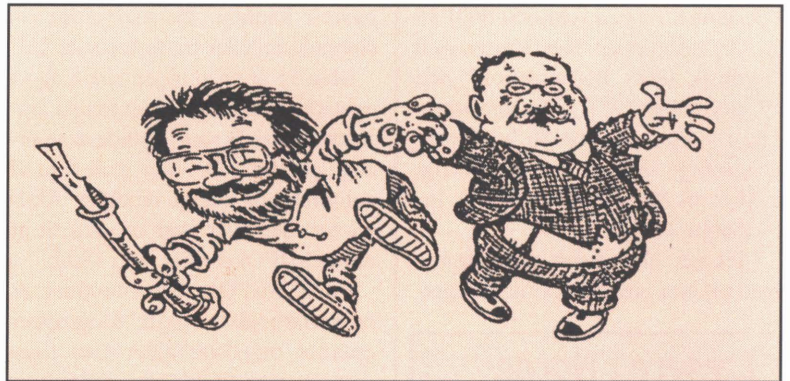
Her samles sære historier fra hele verden

AF
KIM MØLLER
HANSEN

TEGNINGER:
HUNT
EMERSON

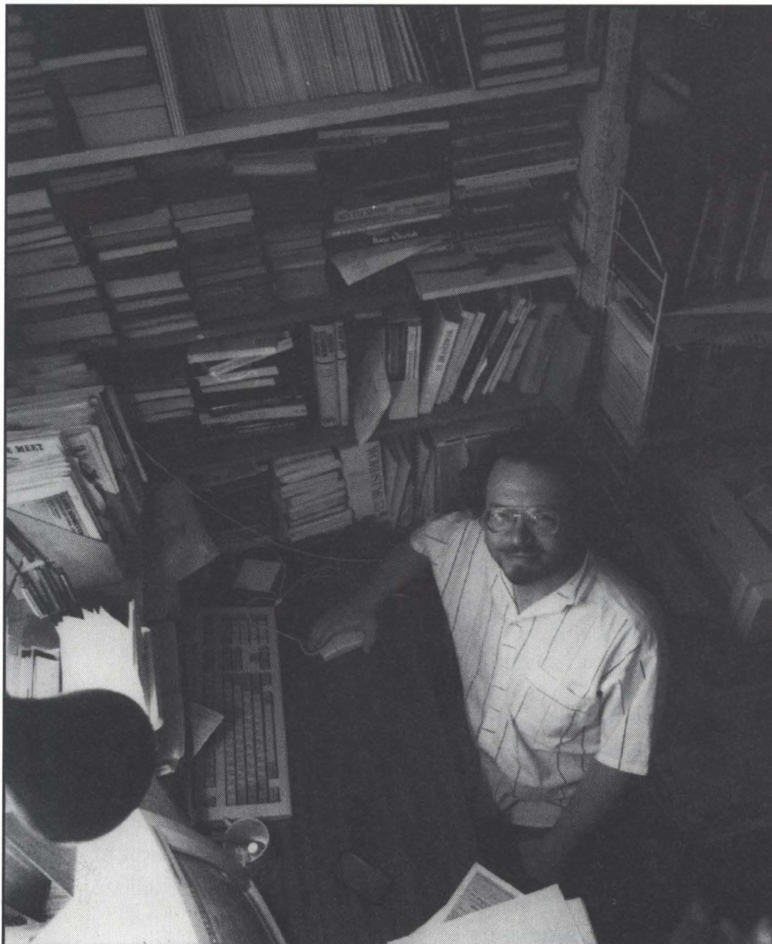
Hvad gør du, når frø og fisk falder fra en skyfri himmel og lander på græsplænen, når naboens nyfødte kat har to hoveder, når du modtager et brev fra en tante, som døde for 50 siden, eller når en bigfoot har revet raftehegnet op og slugt familiens hund? Hvis du gerne vil indlægges på en lukket afdeling, ringer du bare til politiet. Men du kan også sende din beretning til Bob Rickard i London. Han vil være glad for din historie og endda mene, at du er helt normal.

Bob Rickard laver sammen med Paul Sieveking tidsskriftet "Fortean Times", der siden september 1973 (dengang under navnet "The News") har bragt notitser, artikler og dybdeborende analyser af alle mulige mystiske og usandsynlige hændelser fra hele verden. Det er til dato blevet til 65 numre, der alle er velskrevne og gennemillustrerede - bl.a. med tegninger lavet af den dygtige Hunt Emerson.

"Fortean Times" har taget navn efter den amerikanske journalist Charles Fort (1874-1932), som gennem et helt liv gennempløjede alverdens bøger, aviser og videnskabelige tidsskrifter for at indsamle beretninger og facts - som videnskaben ikke ville beskæftige sig seriøst med, da de ikke passede ind i det gængse verdensbillede. En stor del af disse "forbudte data" samlede Fort i bøgerne: "The Book of the Damned", "New Lands", "Lo!" og "Wild Talents".

Forts arbejde videreføres i dag af bl.a. Bob Rickard, som Clas Svahn, formand for UFO-Sverige, besøgte sidste sommer. Bob Rickard er meget belæst og særdeles velorienteret - også om ufofænomenet, hvilket var hovedemnet under deres lange samtale.

Bob Rickard sidder her ved sit arbejdsbord omgivet af alverdens mystik og usandsynligheder. "Fortean Times" læses i 164 lande, men havde indtil for nylig "kun" 2.000 abonnenter. For et år siden gik den kendte bladmager John Brown ind som ansvarlig udgiver. Dette har betydet et oplag på 45.000 eksemplarer og et nyt format - men den redaktionelle linie er uændret og helt i top. Nysgerrige kan få mere at vide om "Fortean Times" ved at skrive til: Fortean Times, Specialist Knowledge Services, 20 Paul Street, Frome, Somerset BA11 1DX, U.K. (Foto: Clas Svahn)

Bob Rickard: "Der findes i dag ingen sikker måde, hvorpå man kan skille virkelighed fra fantasi i ufo-rapporterne. Den påvirkning, som vi alle udsættes for gennem reklamer, aviser, film m.m., betyder, at næsten alle ved, hvordan en "rigtig" ufo ser ud. Dette gør det vanskeligt at vide, hvorfra indtrykket egentlig kommer: Har observatøren set noget virkeligt, eller fandtes det i hans hoved allerede fra begyndelsen."

Clas Svahn: "Hvorfor tror du, at videnskabsmændene vægrer sig ved at beskæftige sig med fænomenet?"

Bob Rickard: "De få videnskabsmænd, som har beskæftiget sig med ufofænomenet og parapsykologisk forskning har været meget fordomsfrie og ikke ønsket at opnå prestige. De fleste har dog for meget at forsvare og leve op til. Desuden er det næsten umuligt at få penge til forskningen.

På den anden side er mange ufologer bange for, at forskerne skal begynde at beskæftige sig med ufofænomenet. De er ganske enkelt bange for, at "deres" emne fratages dem og overtages af videnskaben. Det er et paradoks."

Svahn: "Men tror du ikke, at ufologerne selv kan løse problemet ved at grave i arkiverne og undersøge rapporter?"

Rickard: "Nej, jeg graver jo selv i arkiver. Vores arbejde skaber grundlaget for, at en eller anden Einstein kan bygge videre på det og måske give svaret. Derfor er vores arbejde værdifuldt."

Svahn: "Er det muligt for en ufolog at undersøge alle veje og sætte sig ind i alle aspekter, når ressourcerne er så begrænsede?"

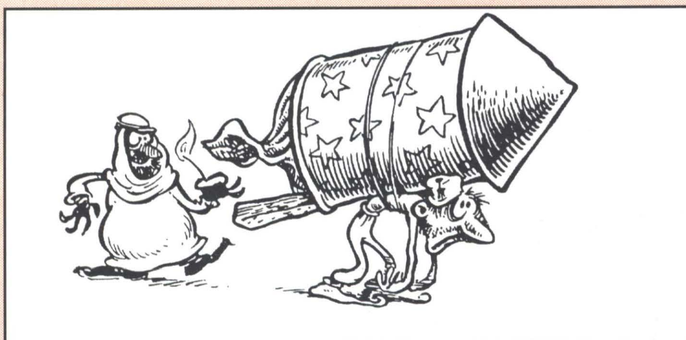
Rickard: "Godt nok mangler ufologerne ofte de nødvendige ressourcer, men lige så ofte mangler de viden. Ingen har oplært dem til at blive ufologer på samme måde, som en videnskabsmand er uddannet til at blive forsker. Der findes intet universitet, som kan give denne uddannelse. I stedet for er det den enkeltes opgave at skaffe sig så stor en viden som muligt. Og det er derfor kun få ufologer, som bidrager med noget nyt. Sådan behøver det ikke at være. Emnet er stort og nyt nok til, at mange mennesker skulle kunne bidrage. Også rumskibstilhængeren med skyklapper kan - hvis han er en dygtig rapportoptager - give et bidrag."

"Jeg forsøger at arbejde efter det princip, at det enkle svar ofte er det rigtige. Vi må altid søge svaret inde i os selv og her på Jorden, inden vi begynder at tænke på ikke-jordiske.

KILDE:
Interviewet med Bob Rickard kan læses i sin helhed i UFO-Aktuellt nr. 1, 1992.

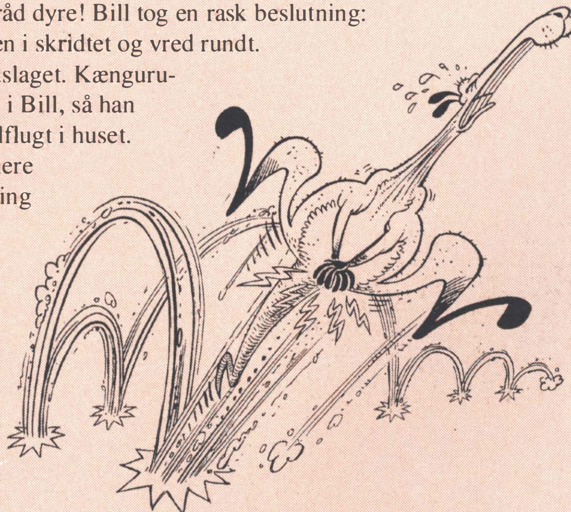
En tyrker med fut i

Ifølge historiske tyrkiske kilder foretog Lagari Hasan Celibi i 1663 en flyvning med en 3 meter lang stålraket. Raketten blev drevet frem af krudt og var en fødselsdagsgave til datteren af den tyrkiske sultan Murad Khan IV. Lagari Hasan Celibi var bundet til raketten, som løb tør for brændstof i 300 meters højde, hvorefter han ved hjælp af "ørnevinger" foretog en blød landing i Bosporusstrædet. Lagari blev således også verdens første drageflyver. Det forlyder, at norske eventyrere har ledt efter raketresterne uden dog at finde dem.

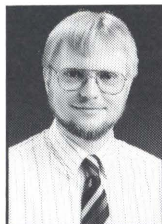
Ømskindet kænguru

81-årige Bill Turner var ved at vande frugttræer i sin have i Perth, Australien, da en stor kænguru pludselig dukkede op og gik til angreb. Kænguruen slog og kradsede Bill. Det lykkedes dog Bill under brydekampen at tvinge kænguruen ned. Bill prøvede at vride forbenene om på angriberen, men kænguruen bed ham.
Nu var gode råd dyre! Bill tog en rask beslutning:
Han greb fyren i skridtet og vred rundt.
Dét gjorde udslaget. Kænguruen slap sit tag i Bill, så han kunne søge tilflugt i huset. Bill måtte senere sys med 50 sting på arme og hænder efter kænguruens bid. Politiet skød kænguruen.

Menger besøger Sverige

AF
PER ANDERSEN

Har man interesseret sig for kontaktpersoner i 50'erne og 60'erne, er man uden tvivl stødt ind i navnet Howard Menger. Den berømte kontaktperson var engang meget omdiskuteret, men de fleste regnede vel ikke med at høre mere fra ham. Nu er han imidlertid dukket op til overfladen igen, og i januar i år besøgte han Sverige.

Selv siger Menger om årsagen til sit svenske besøg, at svenskerne ligner rummenneskene særdeles meget. Men mon ikke sandheden snarere skal søges i den reviderede genudgivelse af hans bog "From outer space to you" under den nye titel "The High Bridge Incident".

Under besøget i Sverige nåede Howard Menger sammen med sin mangeårige støtte, hustruen Connie, at holde en pressekonference, foredrag og mange interviews med pressen. Højdepunktet var foredraget for omkring 400 mennesker i medborgerhuset i Stockholm.

Fotos af rumskibe

Mengers foredrag trak fuldt hus i Stockholm. Mange var kommet for at høre beretningerne fra en person, der selv står i kontakt med rumfolkene. Ifølge sin egen historie har Howard Menger haft kontakt med de udenjordiske, siden han var barn i 30'erne. Siden gik det slag i slag med ture til bl.a. Månen og Venus, og alt dette blev beskrevet i bogen "From outer space to you", der udkom i 1959.

Allerede i 1956 besøgte Howard Menger sammen med rumfolkene Månen. Menger fortalte, at "da vi landede så jeg store kupler, hvor russere, amerikanere, svenskere og alle andre nationaliteter arbejdede sammen med rumbrødrene og -søstrene fra rummet".

Som bevis viste Menger billeder, der skulle forestille Jorden fotograferet fra et rumskib. Billedernes kvalitet var meget dårlig, og det var umuligt at se nogen detaljer. Det kunne lige så godt være billeder taget af Månen.

De billeder, som Menger anvendte under foredraget, var ikke særligt overbevisende - mildest talt. En serie billeder viste et rumskib lande ved High Bridge. I dette tilfælde mødte Menger en person fra besætningen, som ønskede ham held og lykke med sine fotografier.

Dette ønske hjalp tilsyneladende ikke! Billederne var enten af meget dårlig kvalitet eller åbenlyst konstruerede. Det må undre, at Menger til foredraget kun havde medbragt fotos til at støtte sine historier, når han samtidigt stolt fortalte, at han skam også havde filmoptagelser af ufoerne. Hvorfor han ikke havde taget disse film med, kommenterede Menger ikke.

Beviser holder ikke

Som andre kontaktpersoner forsøger Howard Menger at overbevise sit publikum om, at de fantastiske historier er sande. Under foredraget viste Menger bl.a. et fotografi, der angiveligt skulle forestille Mars. I den krumme horisont kunne man se en lidt mørkere aftegning, som Menger fortalte var det mystiske "Marsansigt", som der har været så meget debat om.

Men "beviset" holder ikke. Faktisk er det utroligt, at Menger ikke selv kan se, hvor uklogt et sådant udsagn er. For det første er det såkaldte "Mars-ansigt" så lille, at

Howard og Connie Menger under deres missionsrejse til Sverige. (Foto: Clas Svahn)

det umuligt ville være at se på det viste fotografi. Og for det andet er det pudsigt, at Menger først i nyere tid har gjort andre opmærksom på detaljen ("Mars-ansigtet" blev først opdaget på et fotografi fra Mars i 80'erne!).

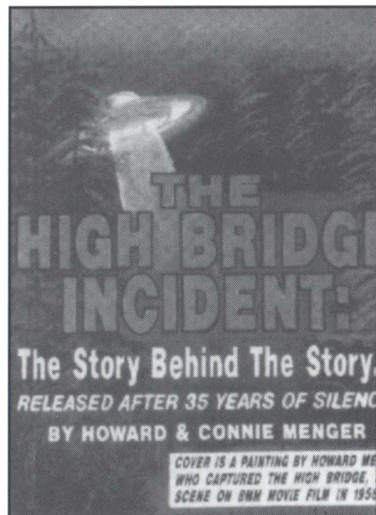
Et andet hovednummer var Mengers "opdagelse" af antityngdekraften. Ifølge Menger, bliver rumskibene drevet af denne antityngdekraft, og han er i fuld gang med at bygge et rumskib ud fra de samme principper. Menger illustrerede kraften på en video, hvor han placerede en ikke-magnetisk aluminiumsring over en spole. Når strømmen blev sluttet, fløj ringen 20 cm op i luften.

Igen har Menger ikke tænkt sig om. De fleste skolebørn kan fortælle Menger, at strømmen i spolen inducerer en strøm i aluminiumsringen, der derfor bliver magnetisk i et kort øjeblik. Og Mengers 20 cm er vand ved siden af andre forsøg, hvor ringen har løftet sig ikke mindre end 20 meter.

Hos Menger genfinder vi den pseudovidenskab, som desværre er blevet meget udbredt: En helt ny teori bygges op på grundlag af en antaget "ny, ukendt kraft". Desværre kan man ikke måle denne kraft, og virkeligheden er jo, at kraften kun findes i hovedet på opfinderen.

Forvirring over hele linien

Foredraget i Stockholm udviklede sig til en patetisk forestilling med hallejula-stemning. Menger virkede forvirret og måtte hele tiden støttes af sin fru Connie. For dem, der for første gang lyttede på Menger, måtte hans historier virke som en sam-

Rumbrødrenes fartøj fotograferet af Menger i 1956

ling ustrukturerede skrøner.

Det bliver ikke bedre af, at Menger hele tiden ændrer på sine historier. Menger har tidligere hævdet, at han selv og Connie er inkarnerede fra henholdsvis Saturn og Venus. Dette nævnte han ikke under foredraget, og netop dette kapitel er fjernet fra nyudgivelsen af Mengers bog. Spurgt direkte i Stockholm sagde Menger, at "det måske er rigtigt - måske er det ikke rigtigt".

Tidligere har Menger også betegnet sin bog for "fakta-fantasier" uden dog at komme ind på, hvad der var fakta, og hvad der var fantasier. Under et tv-show i 1960 sagde Menger, at rumskibene måske var psykiske oplevelser, og rumfolkene kun visioner. Men i Stockholm holdt han fast ved sine oprindelige historier: Han er i kontakt med rumfolk.

Men publikum var skuffet. Det hele var en forvirret forestilling, og Menger mindede mest af alt om en prædikant, der skulle sælge et religiøst, okkult og politisk budskab: Overlad blot trygt alt til rummenneskene.

Nogle gik, inden foredraget var færdigt, andre kommenterede det hele som "pinligt" eller "til mere skade end gavn".

Bagmændene

Givet er det i hvert fald, at seancen ikke helt fik det resultat, som arrangørerne havde håbet på. Sten Lindgren og Bertil Kuhleman havde sammen med en ufogruppe arrangeret Howard Mengers besøg i Sverige for at vise, hvor meget rumfolkene tænker på os.

I stedet for at vise dette, blev resultatet en kedelig understregning af, at tiden, hvor folk uden videre hopper på sådanne kontaktpersoners historier, er ovre.

Den opmærksomme læser vil i øvrigt bemærke, at Bertil Kuhleman var blandt arrangørerne. I 80'erne markerede Kuhleman sig internationalt som den "saglige, svenske videnskabsmand", der på et seriøst, videnskabeligt grundlag ville undersøge ufofænomenerne (jvf. Projekt URD).

Vi hoppede alle på historien, og Kuhleman nåede så langt som til at blive valgt som formand for den "Internationale Komite for Ufo-Forskning". I dag må vi betragte dette som en kedelig fejltagelse. ❑

KILDE:
Det var Clas Svahn og Håkan Bolmqvist fra UFO-Sverige, der havde besøgt arrangementet med Howard Menger. UFO-Aktuellt, Nr. 1, 1992

Howard Menger

Menger er den bedst kendte kontaktperson fra det østlige USA. Han blev født i Brooklyn, New York, den 17. februar 1922 og flyttede senere til New Jersey, hvor han tog studentereksamen. Efter eksamen arbejdede han et år ved Picatinny Arsenal.

I 1942 indtrådte Menger i hæren, hvor han blev tilknyttet en tankdivision. Senere arbejdede han bl.a. ved Army Intelligence og Navy Intelligence. Han forlod militæret i 1946 og startede et reklamebureau, Menger Advertising Company, i Washington og Highbridge, New Jersey. Han startede desuden firmaet Energy Systems Research, der foretog grundliggende forskning i elektronik og desuden solgte hans opfindelser, bl.a. en nødstrømsforsyning.

I 1956 tog Menger nogle billeder af rumskibe ved en mark nær sit hjem, og historien om denne hændelse med tilhørende fotos gav anledning til foredrag over hele USA og udgivelsen af bogen "From Outer Space to You" (1959). Hans hustru, Connie, hjalp ham med at skrive både den første bog samt den senere "The Carpenter Returns", der havde hende selv og Milton Selleck som medforfattere.

Rumfolkene, der kontaktede Menger, kom fra Venus, Mars, Jupiter og Saturn og indledte for første gang kontakt med en udvalgt gruppe af jordboere. Menger selv var sammen med sin anden kone, Connie, inkarnerede fra andre planeter i solsystemet.

Venus bliver af Menger beskrevet som "... ung og sund med smukke flode, skove, søer, bjerge og bakker ... og meget lig visse steder i Californien".

Menger hævder at have haft den tidligste kontakt med rumfolk. Han var kun 10 år i 1932, da han legede i skoven nær sit hjem. En dag så han en smuk kvinde med gyldent hår sidde på en klippe. Kvinden fortalte ham, at hun var kommet langvejs fra for at møde ham, og at han ville blive kontaktet igen, når han blev ældre.

Senere fulgte en lang række påståede kontakter med rumfolk. Disse inkluderede et kursus over mange år, der resulterede i en komplet guide til et godt og rent liv.

KILDE:
Ronald D. Story: The Encyclopedia of UFOs (1980)
Per Andersen

Menger også i Norge

Sverige var ikke det eneste nordiske land, der var på Mengers besøgsliste. Også et ophold i Norge blev det til, og pudsigt nok fortalte han nordmændene, at rumfolkene ser ud præcis som dem.

Foredraget i Norge indeholdt stort set de samme elementer som i Sverige. Dertil kom endnu en fantastisk påstand: De amerikanske myndigheder har i fuld forståelse med andre lande bygget en flyvende tallerken. Den står i Colorado Springs bag et fem meter højt hegn og et stort antal sikkerhedsfolk. Men selvfølgelig har Menger fået det hele forevist, og naturligvis fik han lov til at flyve en lille tur ud i det blå. Fotos? Desværre nej, Menger måtte ikke fotografere på området!

KILDE:
UFO, nr. 1, 1992
Per Andersen

Kontakt fra rummet

Fra Washington forlyder det, at videnskabsfolk er i gang med at finde ud af, hvordan Jorden skal svare, hvis der pludselig en dag kommer livstegn ude fra verdensrummet.

"En masse mennesker mener, at det er skørt, men vi er nødt til at tænke over, hvordan der skal svares," siger John Billingham fra NASAs forskningscenter. Han mener, at mennesker over hele kloden skal være med til at fastlægge, hvordan Jorden vil præsentere sig for eventuelle intelligensvæsner på planeter, der kan ligge billioner af lysår herfra. Billingham mener, at det ville være ærgerligt, hvis der pludselig skulle komme signaler ude fra verdensrummet, og Jorden ikke ved, hvad den skal svare tilbage.

Ganske interessant at filosofere lidt over, ik'? Måske har du som læser af UFO-Nyt lyst til at komme med et forslag. ❑

Peter Nørgaard

Mystik over søerne

AF TOKE HAUNSTRUP

At der ses ufoer over alt i verden, kan der ikke herske nogen tvivl om. Men mange lande hører vi sjældent nyt fra - Finland er et af dem. En af årsagerne må uden tvivl være den manglende kommunikation mellem danske og finske ufologer.

Der er gennem de sidste par år gjort flere forsøg på at skabe et større samarbejde mellem de nordiske lande. Primært satses der på udveksling af nyheder mellem de nordiske ufoorganisationer. Dette er grunden til, at SUFOI i den senere tid har modtaget en del rapportmateriale fra bl.a. Finland.

Her vil vi nøjes med kort at ridse historien op for den finske ufoforskning og bringe et par af de nyeste observationer.

En seriøs forening

I Finland har der gennem årene eksisteret flere forskellige ufoforeninger. I tresserne og en del af halvfjerdserne var det kendetegnet for finsk ufoforskning, at den var meget spredt og uden nogen form for organisation.

Først i midten af halvfjerdserne skete der større ændringer. Foreningen Suomen Ufotutkijat Ry (The UFO Research og Finland - eller på dansk: Finsk Ufo Forskning) blev stiftet den 29. april 1973. Foreningen bestod af medlemmer fra de mange lokale grupper, der indtil da havde arbejdet uafhængig af hinanden. Foreningen eksisterer stadig og står for den finske ufoforskning mv. (1).

En hurtig vurdering af det tilsendte materiale fortæller, at Suomen Ufotutkijat Ry hører til blandt nordens mere seriøse ufoforeninger.

Nyere observationer

De følgende ufoobservationer er optaget af Suomen Ufotutkijat Ry.

En lidt speciel observation fandt sted den 21. juni 1991 mellem klokken 17.00 og 17.05. To mænd var ude at fiske på en lille sø omkring 8 mil øst/sydøst for byen Juväskulä i det mellemste Finland.

De to mænd fik på lang afstand øje på et skinnende gråt fartøj, som de mente måtte være omkring 7-8 meter langt. Mændene kunne se nogle menneskelignende skikkelser i grå dragter på fartøjet.

De to mænd antog det for at være en båd og undrede sig over, hvem der havde anskaffet sig en så stor båd til den lille sø.

Efter mændene i en kort periode ikke havde haft deres opmærksomhed rettet mod båden, kikkede de atter hen mod det sted, hvor den havde ligget - men nu var den forsvundet. De startede motoren og sejlede derhen, men fandt ikke noget.

Enten den 6.-7. eller den 13.-14. september 1991 observerede et ægtepar et ufo. Ægteparret bor i kommunen Muurame, der ligger i den sydlige Mellemfinland.

To dage i træk viste der sig ved 23.45-tiden et lysfænomen på den østlige himmel over søen Päijänne. Fænomenet udsendte en lyskugle, der roterede om sin akse. Dette bevirkede, at lyset kom til at minde om et fyrtårn. Stranden blev oplyst, hver gang lyskeglen bevægede sig hen over den.

Efter 10-15 minutters observation slukkede lyset, og der var ikke mere at se (2). ❑

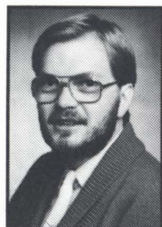
KILDER:

(1) UFO-Nyt nr. 5/80, side 202

(2) Tilsendt rapportmateriale fra Suomen Ufotutkijat Ry

Danske observationer

AF PETER NØRGAARD

TEGNINGER: HENRIK KLINGE PEDERSEN

I 3. kvartal af 1992 (1.7-30.9) har vi modtaget 77 observationer fra hele landet. Den ældste er fra den 4.4.1975

Lysende firkant ved Højslev (7840)

En aftenskolelærer (EJ) kommer den 15.11.91 kørende fra Ørslevkloster (nordøst for Skive) på vej mod Stoholm, der ligger syd for Skive-Viborg landevejen. Det er tirsdag aften, undervisningen er overstået, og forude venter aftenkaffen.

Da klokken er 22.10, befinder observatøren sig lige før Dalgas Plantage, ca. 500 meter før landevejen. EJ får da øje på en stor lysende "firkant" over trætoppene et stykke forude. Hendes første tanke var, at der kunne være sket et uheld med Sparkærsenderen, der står ca. 6 km længere mod syd. Det er nemlig det eneste kraftigere lys i den retning.

EJ fortæller: "Jeg tog farten af bilen, og kørte meget langsomt frem til krydset, hvor jeg holdt stille. Jeg ved ikke, hvad jeg forestillede mig, men jeg var meget nysgerrig. Jeg kørte langsomt videre ind i skoven. Hele tiden kunne jeg se det gule lys skinne gennem træerne.

Da jeg havde kørt ca. 800 meter ind i Dalgas Plantage, hang firkanten nu pludselig ude over vejen, stadig i højde lige over trætoppene. Jeg blev virkelig forbavset, fordi jeg ikke havde set den komme, men set alt det klare lys. Jeg tror, men jeg er ikke sikker, at jeg standsede bilen, stadig med Sparkærsenderen i tankerne.

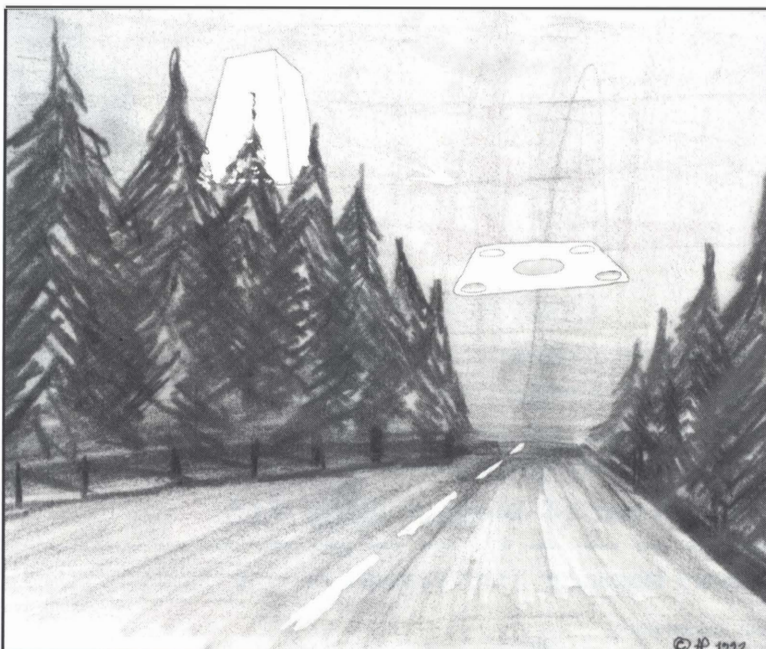
Det varede kun et øjeblik, så forsvandt det kraftige lys, og fem lysende blå/gule punkter kom til syne i stedet. Genstanden bevægede sig nu over vejen og forsvandt over trætoppene mod vest. Først da blev jeg både forskrækket og bange pga. selve oplevelsen, men også fordi jeg jo holdt alene ude i skoven."

Observationen er kommet til SUFOIs kendskab et stykke tid efter hændelsen via en af vores kontaktpersoner, som kender EJ.

Ud fra rapportskemaet og en telefonisk samtale med observatøren, kan forløbet uddybes med følgende bemærkninger:

- Fra lyset blev set første gang, og til det var helt væk, vurderer observatøren, at der er gået mellem 3 og 5 minutter.
- Da objektet var tættest på (ca 15-20 meter), svarede dets udstrækning ca. til vejens bredde. Der kom ingen lyd fra objektet.
- Farverne på objektet virkede på en måde 'blødere' end normale farver og var meget klare i deres afgrænsning. Det virkede som om, det var noget, man kunne række ud og røre ved, fortæller EJ.
- EJ bemærkede ikke andre vidner, men passerede dog to andre biler, kort før hun blev opmærksom på objektet.
- EJ er overbevist om, at det ikke var noget kendt naturligt eller menneskeskabt fænomen. Hændelsen har gjort et stort indtryk, og EJ er ikke længere så glad for at køre alene ude om aftenen.

Da det er gået noget tid, inden SUFOI fik kendskab til sagen og talt med observatøren, har det ikke været muligt at efterlyse vidner. På det foreliggende grundlag kan vi ikke komme med nogen logisk forklaring. Observatøren har lavet en tegning af situationen, som UFO-Nyts tegner har gengivet.

Lysende firkant ved Højslev den 15. nov. 1991.

Politipatruljer, Dronning Margrethe og 3 ufoer

I sin døgnrapport fra den 27. juli 1992 har politiassistent Eivin Christensen, Haderslev, bl.a. skrevet: "Anmeldelse om lysende objekter over Christiansfeld by indløb den 27.07.92 kl. 0300 til Haderslev Politi. Observationssted: Seggelund Hovedvej ved Seggelundvej syd for Christiansfeld. Ved vor ankomst til stedet ca. kl. 0315, kunne observationen bekræftes, idet der på observationsstedet blev set 2 lysende cirkler, der kredsede uafhængigt af hinanden over byen. Observationen stod på i ca. en halv time, hvorpå vi skiftede position, men mistede samtidig

Lysshow over Christiansfeld den 27. juli 1992

øjenkontakt med de fuldmånestore lysende cirkler."

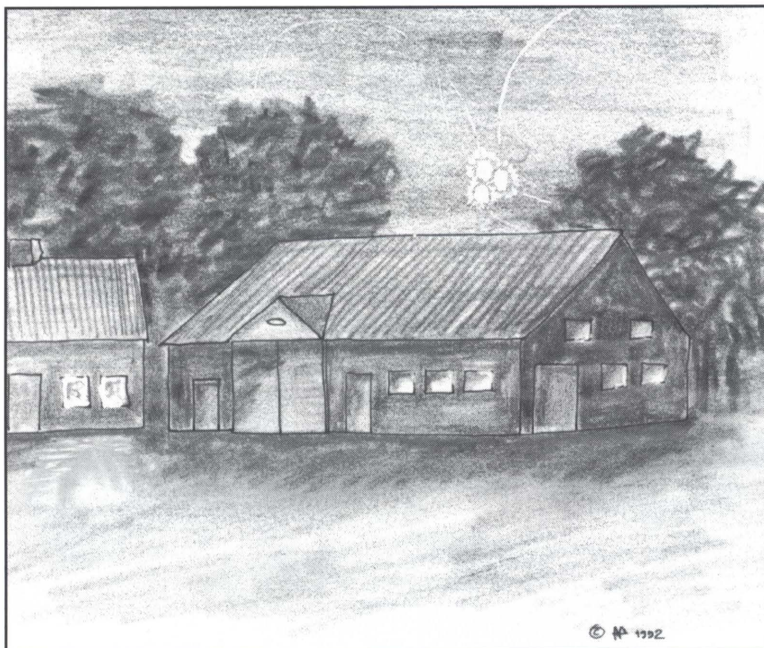
"Under luftning af min hund, kiggede jeg ved et tilfælde op på himlen og blev opmærksom på tre godt og vel fuldmånestore lyskugler, som i uafhængige cirkler kørte rundt på himlen på oversiden af et let skydække." Det skriver konsulent Jacob Lind fra Christiansfeld i det Uforapportskema, som han har udfyldt til SUFOI, og fortsætter: "Efter at have fået iagttagelsen bekræftet af min kone, kontaktede jeg politiet i Haderslev, som ligeledes ved 2 af hinanden uafhængige patruljer kunne bekræfte hændelsen."

Både SUFOIs Alarmcentral og Rapportcentral blev kontaktet af flere observatører, der havde set noget lignende i de efterfølgende dage. Årsagen var bl.a. en omtale i BT, dagen efter den første melding indløb. Overskriften var "Politiet rykkede ud - så mystiske lys på nattehimlen", og i notitsen bekræfter politiassistenten, at 4 betjente observerende lyscirklerne. Den ene patruljevogn kom også i kontakt med en repræsentant fra et lokalt vagtfirma. Han var i gang med at slukke tyverialarmer, der var gået i gang uden nogen påviselig årsag.

Allerede dagen efter var årsagen til hændelserne dog klarlagt. Det viste sig, at der på Koldinghus ca. 16 km. nord for Christiansfeld i perioden siden Dronning Margrethes sølvbryllup den 21. juni, stod opstillet 3 specielle lyskanoner, såkaldte sky-tracers. De programmeres til at køre rundt som vingerne på en helikopter og sender lysstråler af hvidt lys op på nattehimlen. Når vejrforholdene er gunstige, kan det ses ca. 25 km væk.

Konsulenten fra Christiansfeld har dog i sit Ufo-rapportskema tilføjet: "Jeg har i øvrigt senere beset lysshowet på Koldinghus, og har vanskeligt ved at se nogen sammenhæng." Såvidt denne observatør.

Politiassistenten har i sin rapport til slut skrevet: "Det kan efterfølgende oplyses, at observationen er opklaret som værende projektører stående i Kolding. Projektørerne belyser om natten (fra kl. 1800 til ca. 0400) Koldinghus og er opstillet på et apparat, der automatisk svinger rundt i ikke nærmere beskrevne cirkler. Retning osv. passer nøjagtig på observationsretning med videre."

En observatør i Sjølund, ca. 9 km nordøst for Kolding, havde ikke læst omtalen i avisen og kontaktede SUFOI om en oplevelse den 30. juli:

"Ved 00.30-tiden torsdag morgen så jeg tilfældigt ud af vinduet og så en tåget, hvid lyscirkel passere mod nordvest. Jeg stod op og kiggede ud og så nu 3 lyspletter, der bevægede sig i et trekløvermønster. Lyset var meget svagt, især når det passerede stjerner, kunne det næsten ikke ses.

Jeg kaldte på de 3 andre i huset. Vi tog noget tøj på og gik sammen ud på gårdspladsen for at iagttage fænomenet. Vi var alle ædru. Vi så på det sammen i ca. en halv time, hvorefter de to mandlige vidner gik ind. Således halveret i antal blev vi stående i endnu en halv time, og vi fandt det begge meget spændende.

På et tidspunkt rakte jeg armene op og råbte - tak for et fint show - og i det samme lød en meget mærkelig lyd, som fik os begge til at føle gåsehud. Jeg har aldrig før hørt en sådan lyd, men kan ikke med rimelighed påstå, at den skulle have noget med lysfænomenet at gøre. Det kan være helt tilfældigt, hvad jeg selv tror er mest sandsynligt. Lyden var metallisk og ligesom uden efterklang.

Vi gik i seng igen, og jeg iagttog lyset indtil kl. 1.45, hvor det forsvandt. Jeg er ikke helt sikker på, at jeg ikke faldt i søvn, og at det måske har fortsat, men sidste gang jeg så på uret var den 1.44.

Lyspletterne kørte med konstant fart i et fast mønster, og pletterne mødtes nøjagtigt samme sted hver gang." (Fortælleren har sendt os en tegning af oplevelsen, som vores tegner har gengivet).

Jeg har efterfølgende talt med observatøren i telefonen og modtaget et udførligt rapportskema. Efter lidt snak frem og tilbage om oplevelsen, fortalte jeg om lyskanonerne på Koldinghus. Og den forklaring accepterede observatøren.

"Da lyskeglen ramte mig, kunne jeg ikke røre mig"

Kim fra Ry fortæller:

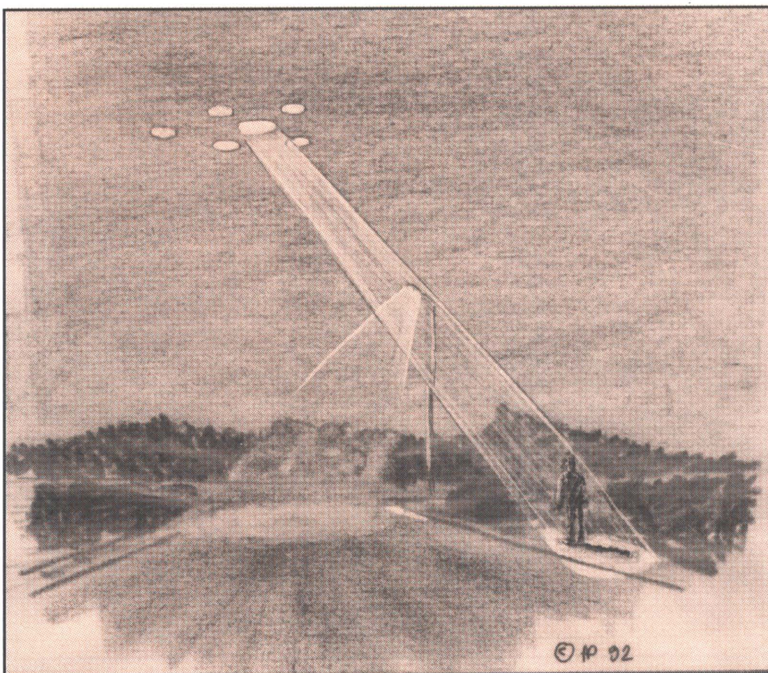
"Jeg løb og legede med min gule lommelygte ude foran huset. Lyste op på træerne og stjernerne, men den kunne ikke nå helt derop. Min storebror lå og rodede med en bil foran vores garage, og min far og mor var i byen. Jeg havde ikke ur på, men jeg kender godt klokken, og den var over 9, altså om aftenen, da det skete.

Jeg så en mærkelig én på himlen. Den var flad med en kuppel foroven. Jeg kunne også høre en brummende lyd, nærmest ligesom en sirene fra en politibil, bare dybere. Den kom tæt på, og da den stod stille, kom der et meget stærkt lys ud fra den. Den ramte mig, og jeg kom til at fryse. Jeg ville kigge væk, men var helt stiv og kunne ikke bevæge mig."

Der gik et halvt døgn, inden Kim fortalte det til sin mor, da de var henne i supermarkedet for at købe ind.

Jeg sidder i en hyggelig varm stue i byen Ry, der hvert år tiltrækker

9-årige Kim Jepsen, Ry, blev "ramt" af et stærkt natte-lys den 17. sept. 1992.

masser af turister. Der kommer dusinvis af kanofarere op gennem Mossø til Ry og videre via Knudsø til Julsø og Himmelbjerget. Overfor mig sidder Kims far og mor, der lige har skænket en kop kaffe op til mig og mine to rapportoptager-kolleger, Bo Nielsen og Toke Haunstrup. I hjørnesofaen ved siden af os sidder lyshårede 9-årige Kim, og fortæller os stille og roligt om sin oplevelse fra torsdag den 17.9.92. Vi stiller spørgsmål:

"Jeg kan forstå, at din storebror siger, at der en periode mellem kl. 21.15 og 21.30, hvor han ikke lagde mærke til dig."

"Ja, det er rigtigt," siger broderen, der i det samme kommer ind i stuen for at få en kop kaffe at varme sig på. Han ligger også denne aften ude og arbejder på en bil.

"Jeg skulle jo holde lidt øje med Kim," fortsætter han, "da far og mor ikke var hjemme. Kim havde rendt frem og tilbage mellem baghaven og vejen foran huset i vel en halv times. Men der var altså ca. et kvarter, hvor han ligesom var 'væk'."

"Hørte du nogen lyd i den periode?"

"Næh, jeg hørte ingenting, men jeg baksede med batteriet og havde motoren i gang et par gange, men hørte ikke noget usædvanligt. Er der mere lige nu, ellers går jeg lige ud til kareten igen," sluttede storebror, og lukkede gangdøren efter sig, da jeg havde rystet på hovedet.

Så snart vi var ankommet til observationsstedet, en villavej i udkanten af Ry, gik vi udenfor sammen med Kim og hans forældre. Det var på det tidspunkt stadig lidt lyst. Kim udpegede meget sikkert det sted, hvor han havde stået, da lyskeglen ramte ham. Han fortalte, at han havde prøvet at finde Karlsvognen, men det var ikke lykkedes.

Da så han pludselig et femkantet objekt med et projektørlignende lys i midten. Først fløj det nærmest på højkant, lidt senere med siden til og kort efter kom det langsomt ret tæt på. Kim forklarede, hvordan objektet nærmest stoppede ovenover en gadelygte, som er placeret ca. 40 meter fra observationsstedet. (Kim lavede dagen efter en tegning af det han så, her gengivet i vores tegners streg).

Objektet har efter beskrivelsen formentlig stået stille i ca. 20-25 meters højde. Inden den kraftige projektør tændtes, syntes Kim, at han kunne skimte noget, der lignede ruder.

Da lyskeglen ramte Kim, følte han kulde og kunne ikke bevæge sig. Keglen gik tilbage til ufoet og kom kort tid efter igen. Derefter steg det, fløj rundt i en halvcirkel og forsvandt i retning mod Gl. Rye.

Kim har selv svært ved at forklare, hvor lang tid det varede. Han havde ikke rigtig nogen tidsfornemmelse. Kim beskriver objektet som på størrelse med et hus.

"Vi var lidt skeptiske i starten," siger Kims far, "men vi tror på det, han fortæller. Kim går normalt ikke rundt og fortæller vilde fantastiske historier. Hvis ikke vi troede på Kims oplevelse, havde vi heller ikke ringet til SUFOI." Det samme indtryk har rapportoptagerne fået efter samtalerne med Kim og ved besøget i hjemmet.

Bemærkelsesværdigt er også den 9-åriges opførsel umiddelbart efter observationen. Han gik bare direkte i seng uden at sige hej eller godnat til sin storebror. Som nævnt var det også først fredag eftermiddag, at han fortalte om hændelsen. Først var han selv i tvivl om, at det, han havde oplevet, nu også var en drøm eller fantasi.

Især i observationssager med mindreårige børn er det naturligt, at

Den 13. okt. 1992 viste TV2/Østjylland et indslag om observationerne i det midt- og øst-jyske. Her interviewer journalist Kurt Leth den 9-årige Kim Jepsen ved hans bopæl på Ildervej i Ry. Kims mor og SUFOIs Bo Nielsen ser og lytter med. (foto: Peter Nørgaard)

vi stiller spørgsmålet, om det kan være et udslag af fri fantasi eller lignende. Men som det fremgår, er der flere ting, der tyder på, at Kim har oplevet noget, som har gjort indtryk. Han er i stand til at fortælle om det stille og roligt og har ikke ændret på sin forklaring. Han har ikke ændret adfærd, haft mareridt om natten eller på anden måde opført sig anderledes efter hændelsen.

Medmindre der dukker andre vidner op eller nye oplysninger i sagen, kan det være svært at komme videre i opklaringen. En af de mere sjældent anvendte muligheder kunne være hypnose, hvilket dog kan være noget betænkeligt, observatørens unge alder taget i betragtning. Vi har nævnt muligheden for Kims forældre, som ikke ønsker at udsætte ham for det. Alt i alt står vi dog med en interessant sag, som vi ikke til dato har kunnet forklare.

Sagen blev straks efter omtalt i både Midtjyllands Avis og Århus Stiftstidende. Det har i skrivende stund ført til yderligere 15 henvendelser fra personer i Ry-området og nærmeste byer, f.eks. Galten og Låsby. Der er flere fælles træk med hensyn til formen, den kraftige hvide projektør, og i par af tilfældene er der også registreret en brummende eller hvæsende lyd.

En af observationerne fandt sted fra en jolle på Mossø, hvor en lystfisker observerede et lignende objekt den 26.9.92 ved halv sekstiden om morgenen.

Rapportcentralen fik en meget rystet 16-årig pige i telefonen tirsdag den 29.9.92, kl. 23.20. En halv time forinden havde hun og en ven set et objekt i lav højde med 4 skarpe hvide lys komme med stor fart hen over Galten, mens det udsendte en brummende lyd. Observatørerne havde ikke på forhånd læst om de andre observationer i avisen og var tydeligvis meget påvirket af det sete. Heller ikke denne sag har det været muligt at komme til bunds i.

Vi hører meget gerne fra læsere, der har set noget eller hørt om nogen, der har set noget som beskrevet. Det gælder specielt i området mellem Låsby, Galten, Sabro, Hørning, Skanderborg, Ry, Gl. Rye og Laven.

Rapportcentralen kontaktes på tlf. 86 80 13 15

Haves: observationer
Søges: rapportoptagere

SUFOI afholder rapportoptagerkursus den 24.-25. april 1993 et sted i Århus-området. Stedet er ikke fastlagt endnu.
Er du interesseret, så ring til Peter Nørgaard på: 86 80 13 15

Naturlig forklaring

Søndag den 4.10.92 var der telefonstorm på både Alarmcentralens og Rapportcentralens nummer. Andre ringede til politiet og FTK (Flyver Taktisk Kommando). Mange mennesker i området rundt om Brædstrup (postnummer 8740), vest for Horsens, så 4-5 lyskugler, der drønede rundt på skyerne og lignede store fuldmåner. Den første alarm kom kl. 19.25, og var fra Uldum. Knap var røret lagt på, før den næste var i røret fra Addit. Flere af observationerne begyndte omkring kl. 18.45. Farverne på lysene blev af alle beskrevet som hvid-gullige.

Der gik dog ikke lang tid, før sagen var opklaret. Der var flere, der fandt den reelle forklaring på samme tid. En mandlig bilist, der var blevet forundret over synet, var kørt i retning af lysene og endte på parkeringspladsen foran Hotel Pejsegården i Brædstrup. Det var et bookingfirma, der som led i en reklameaktivitet havde stillet fem meget kraftige projektører op. De fejede hen over nattehimlen og kunne altså ses langt omkring.

Peter Nørgaard

Dansk teori om korncirkler

Debatten om korncirklernes opståen fortsætter. SUFOI har modtaget følgende indlæg fra en af vores læsere:

"Det er slået ned i mig, at i alle tilfælde man viser af korncirkler, har landmanden kort tid forinden været ude på kornmarken og har udført en arbejdsfunktion med sin traktor. Det ses tydeligt på de afsatte hjulspor fra traktoren.

Dette forhold ses fx på billedet bragt på bagsiden af UFO-Nyt nr. 1991/3. Jeg tror, at I i jeres fotoarkiv vil se de samme fællestræk: Der er traktorspor i de kornmarker, hvori cirklerne fremkommer.

Jeg er ikke klar over, hvilken arbejdsfunktion landmanden har udført. Men man må vel gætte på en eller anden form for gødning. Gødningen vil så blive opløst og med vandet synke ned i jorden. Det kan vel være muligt, at denne kemikalieopløsning på en eller anden måde kan danne en elektrisk strøm eller spændingsforhold, som under visse vejrforhold vil blive udlignet. Det har også undret mig, at der i områderne, hvori korncirklerne fremkommer, bl.a. forekommer gravhøje og stensætninger sat i rundkreds eller i cirkler.

Skulle jeg prøve at lave en "rekonstruktion" af en cirkelfigur i en af de engelske kornmarker, må det forløbe nogenlunde sådan:

På marken ligger en stenafsætning i en cirkelformation begravet. Stenene i cirkelformationen indeholder metaller. Landmanden kører på marken med traktoren. Der bliver givet kunstgødning, og traktorkørslen skaber vibrationer. Den opblødte kemikalieblanding siver ned i jorden og når ned til stenafsætningen (som er blevet elektrisk opladet).

Under gunstige vejrforhold (nattedis, mosebryg) vil der være banet vej for en elektrisk feltudløsning over stedet for den begravede stenafsætning. Strømmen forplanter sig til overfladen og afspejler den begravede stenafsætning.

Jeg vil mene, at denne teori er mere jordnær og fri for alt for megen mystik om fremkomsten af cirklerne i kornmarkerne.

Med venlig hilsen
Ole Rohr Sørensen"

SUFOI svarer:

Det er en interessant teori om korncirklerne, der her bliver fremlagt. Den er jo speciel ved, at den er relativ nem at efterprøve. Man skal "blot" foretage udgravninger der, hvor korncirklerne forekommer. Underneden skulle man så gerne finde forskellige gamle stenafsætninger.

I praksis er det nok lidt sværere. Det kræver både kapital, tid og ikke mindst en tilladelse fra den i forvejen hårdt prøvede landmand. Men vi lader gerne ideen gå videre til vores engelske kolleger.

Teorien kommer med en delvis forklaring på korncirklerne. Der er dog et par forhold, som mangler nærmere redegørelse, inden teorien kan sandsynliggøres:

- Hvordan bliver stenafsætningen elektrisk opladet? Vibrationer fra traktoren og kunstgødning er for modentlig ikke nok.
- Hvordan kan den elektriske udladning forårsage, at kornet bliver lagt ned?
- Hvordan kan så regelmæssige figurer opstå, hvis baggrunden er stenafsætninger, der vel næppe er tilsvarende geometrisk perfekte?

I øvrigt er der en anden mulig forklaring på, hvorfor der meget tit observeres traktorspor i forbindelse med korncirklerne. De fleste sagkyndige regner i dag med, at en meget stor del af korncirklerne er fupnumre. Det kunne jo tænkes, at fupmagerne simpelthen anvender traktorsporene til at komme ind i marken uden at efterlade sig nogle spor!

Vi hører gerne vores læseres reaktioner på disse teorier. ❑

Med venlig hilsen
Per Andersen

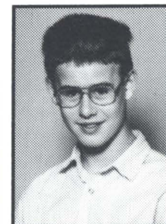

Den 11.-12. juli 1992 blev verdens første konkurrence i frembringelse af korncirkler afholdt (med landmandens tilladelse) ved West Wycombe i Buckinghamshire. Et 3-mandshold, der kalder sig "Masters of the Cereal Universe", slog 11 andre hold i kampen om førsteprisen på 3.000 £. Konkurrencen var sponsoreret af tidsskriftet "The Cereologist", "The Guardian", Koestler Foundation og det tyske blad "PM" for at få mere at vide om, hvordan svindlere bærer sig ad med at lave cirklerne.

(foto: Fortean Times 64)

Kig på himlen

AF
KIM HORSEVAD

Merkur kan ses tæt ved den østlige horisont, lige inden solen står op.

Venus findes den 27. november 5 grader syd for Månen. Endvidere kan Venus findes den 28. december, hvor den befinder sig 7 grader syd for Månen.

Mars. Observationsforholdene for "Den røde Planet" bliver gradvist forbedret resten af året. Mars vil stå op tidligere og tidligere, og vil således befinde sig mod syd omkring kl. 0100 i tiden omkring jul. Resten af året vil Mars være at finde i stjernebilledet Gemini (Tvillingerne).

Jupiter. Observationsbetingelserne er dårlige, men man kan dog finde Jupiter mod syd i slutningen af december omkring kl. 0630.

Saturn. Mod årets slutning vil der stadig være lidt over tre timer imellem solnedgang og Saturns nedgang. Den 30. november vil Saturn således være at finde 5 grader syd for Månen - i stjernebilledet Capricorn (Stenbukken).

Uranus og Neptun "følges" faktisk ad. Uranus lyser med et svagt grønligt lys, mens Neptun skinner med et 8 gange svagere (blåligt) lys. Den 27. november er Uranus at finde 3 grader syd for Månen.

Meteorer. Den 17. november er maxima for meteorsværmen Leoniderne, og der vil være mulighed for at se op til 20 meteorer pr. time i retning af stjernebilledet Leo (Løven).

Den 13. december er maxima for meteorsværmen Geminiderne, hvor der kan ses omkring 55 meteorer pr. time i retning af stjernebilledet Gemini.

Den 3-4. januar er maxima for meteorsværmen Quadrantiderne. Quadrantiderne udstråler fra et nu nedlagt stjernebillede, nemlig Kvadranten. Her er mulighed for at se op til 100 meteorer pr. time. ❑

Skidt og kanel

AF
LARS THOMAS

Charles Berlitz's: *World of the Odd and the Awesome*
Charles Berlitz's: *World of the Incredible but True*
Fawcett Crest 1991 & 1992.

Charles Berlitz's seneste to bøger kan vel nærmest kaldes kataloger over mystiske hændelser. Flere hundrede ufosager, søslangehistorier, psykiske fænomener og alt muligt andet, følger hinanden i mere eller mindre tilfældig orden gennem bøgernes til sammen over 500 sider.

Bøgerne kunne have været et imponerende stykke arbejde, men det er de desværre langtfra. De mennesker, der lige siden Berlitz's bøger om Bermuda Trekanten udkom, har været yderst skeptiske over for ham og hans forskellige påstande, har med disse bøger fået yderligere grund til at være skeptiske. Bøgerne er vildledende og fulde af fejl.

Mange af de beskrevne tilfælde går igen i de to bøger. En enkelt sag står endda beskrevet to gange i den samme bog. Og sager, der for længst er opklaret/forklaret, præsenteres, som om de stadig er enorme mysterier, der stadig sætter forskere grå hår i hovedet.

Det største problem med bøgerne er dog, at de i vid udstrækning mangler kildeangivelser. I betragtning af, at bøgerne sælges på at indeholde "actual case histories" og "documented discoveries", ville det vel kun være rimeligt, at give læseren en chance for at checke de mange fantastiske påstande, som Berlitz kommer med.

Uanset om yndlingsemnet er ufoer, søslanger, tankeoverføring eller noget helt fjerde, så spild ikke penge på disse to bøger. De fortjener at blive glemt hurtigst muligt.

Janet og Colin Bord: *Life Beyond Planet Earth? Man's Contacts with Space People*
Grafton 1992.

Er der intelligent liv på andre planeter, og er det dette liv der aflægger besøg på jorden flyvende i ufoer? Dette er de to spørgsmål, som de engelske eksperter i uforklarlige fænomener, Janet og Colin Bord, forsøger at besvare i denne bog.

Som altid, når ægteparret Bord har skrevet en bog, er den letlæst og spændende. Her beskrives de forskellige forsøg, som menneskeheden har gjort med hensyn til at kommunikere med eventuelle intelligenser i verdensrummet, og der beskrives frem for alt de mange tilfælde af påstået kontakt mellem mennesker og væsener fra rummet. Både dem der har haft karakter af hyggeligt samvær, og dem der må karakteriseres som regulære bortførelser.

Hvis man ikke tidligere har beskæftiget sig med dette emne, kan jeg vanskeligt forestille mig en bedre bog at begynde med. Den er saglig og oplysende, og forsøger frem for alt ikke at sælge en bestemt teori om ufoer og liv i universet til læserne. I bogens sidste kapitel præsenterer de to forfattere dog deres eget personlige syn på sagen.

For rutinerede ufologer er bogen også af værdi, ikke mindst fordi forfatterne først stiller et spørgsmål, som mange andre går meget let hen over: Er kontakt med andre intelligenser overhovedet noget vi bør ønske os?

Skal jeg endelig forsøge at finde fejl i denne bog, må jeg som zoolog nok indrømme, at jeg savner en gennemgang af de rent biologiske forhold, der taler for og imod muligheden for at møde liv andre steder end her på Jorden. Liv eller ikke liv, ufoer eller ej. Det er under alle omstændigheder en bog, der er et nærmere bekendtskab værd. ❑

Send hjernen på ferie

En ny svensk video om ufoer har set dagens lys. Titlen er "Närkontakt med UFO", og Clas Svahn har udtalt, at det at se filmen er som at sende hjernen på ferie.

Sensationelt kan producenterne, Tony Eckardt og Eva Olsson, præsentere et interview med en rummand, Edeecha (pseudonym). Nu mener Edeecha ikke selv, at han er rummand, men det forhindrer selvfølgelig ikke Eckardt og Olsson i at opfatte ham som sådan. Forståeligt nok ville Edeecha ikke medvirke på videoen, så seerne må nøjes med producenternes genfortælling. Da producenterne kontaktede UFO-Sverige for nogle tips, blev de gjort grundigt opmærksom på, at svenske kontaktpersoner som Sten Lindgren og Daniel Glanz ikke er ægte kontaktpersoner. På trods af dette bliver disse kontaktpersoner fremstillet som sensationer i videoen. "De mennesker vi har truffet er helt troværdige, og vi har ingen grund til at tro, at de har opdigtet det hele," siger Eva Olsson i indledningen af filmen.

Filmen blev vist i Stockholm, og efterhånden som mødet skred frem, lignede det mere og mere et vækkelsesmøde. Det eneste, der manglede var, at nogen rejste sig op og råbte Halleluja! ❑

KILDE:
UFO-Aktuellt, 1992, nr. 3.
Per Andersen

Skeptikergruppe i Danmark

AF
PER ANDERSEN

"Tiden er inde til en åben diskussion" udtaler astrofysikeren Ib Lundgaard Rasmussen fra den nystartede organisation DASK, der forholder sig kritisk over for alle paranormale og New Age emner.

Det kan SUFOI kun være enig i, og vi hilser den nye organisation velkommen. SUFOI er som nogen anden interesseret i, at der bliver kikket seriøst på alle de mange påstande om paranormale fænomener mv. Men vi håber, at DASK bedre er i stand til at holde en saglig linie end sit amerikanske forbillede, CSICOP.

DASK står for Dansk Skeptiker Komite, og organisationen blev dannet denne sommer af 12 skeptikere, angiveligt videnskabsfolk og tryllekunstnere. Blandt disse er astrofysikeren Ib Lundgaard og bibliotekar Jens Laigaard. Deres mål er at give modspil til de mange, som tror på alt det alternative.

I en artikel i Berlingske Tidende i august træder gruppen frem og forklarer om sit arbejde. En videnskabelig vinkel på tingene er den røde tråd, og man ønsker at mane troen til jorden på de såkaldte overnaturlige ting, der ikke kan bevises videnskabeligt. Når så også tryllekunstnere er med i gruppen, er det fordi, at netop disse er trænede til at gennemskue de illusioner, som også falske medier o.lign. benytter sig af. Et væsentligt motto for DASK er:

1) Tvivl på alt
2) Tvivl også på regel 1

Personerne bag DASK er i færd med at udgive en guide til erkendelsens grænseland, som bliver udgivet på Gyldendal med titlen "Er der mere mellem himmel og jord?"

Kontroversielt forbillede

SUFOI håber, at den nye gruppe anlægger en saglig og seriøs synsvinkel på emnerne. Men de første eksempler fra gruppen er ikke

lovende for dette. Ib Lundgaard Rasmussen har udtalt, at astrologi ikke er naturvidenskab, men spådomskunst baseret på vrangforestillinger fra oldtiden tilsat lommefilosofiske betragtninger. Denne konklusion er han nået frem til gennem læsning af astrologiske bøger.

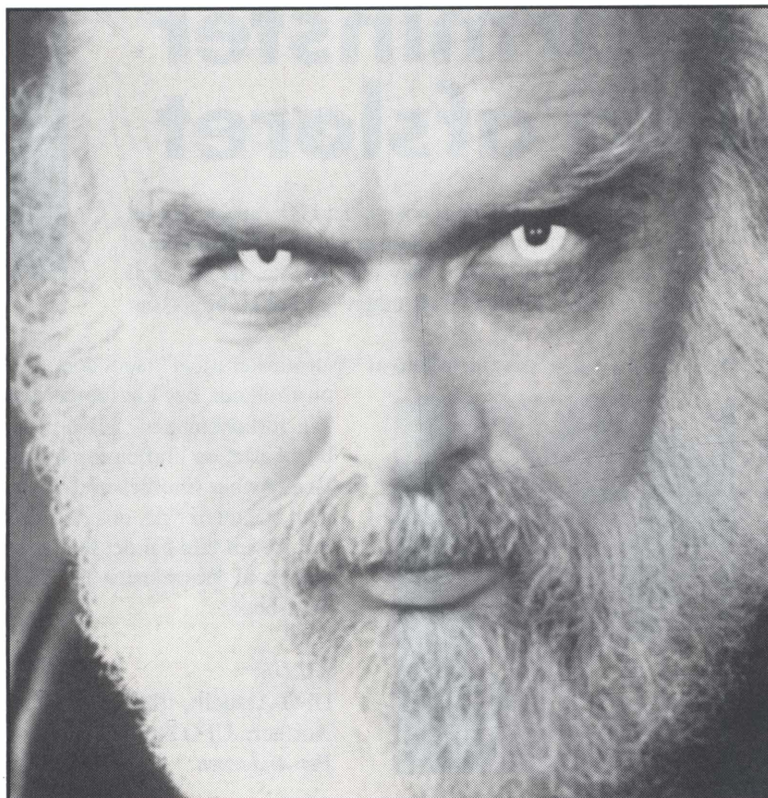
Uanset om man deler Ib Lundgaard Rasmussens opfattelse eller ej, må man stille spørgsmålstegn ved, med hvilken autoritet en astrofysiker, der har læst nogle bøger om emnet, udtaler sig om astrologi.

Dermed er DASK tilsyneladende i fuld fart på vej ind på samme spor som sit amerikanske forbillede, The Committee for the Scientific Investigation of Claims of the Paranormal (CSICOP). Denne gruppe giver indtrykket af at være en videnskabelig gruppe, der undersøger påstande om det paranormale. Ingen af delene er desværre korrekte.

En propaganda-maskine?

CSICOP startede for 15 år siden og er i dag en af de mest betydende grupper i USA i debatten om det paranormale. Gruppens tidsskrift, Skeptical Inquirer (SI) har 35.000 abonnenter i 62 lande. Nøglekræfterne i gruppen er forretningsmanden Paul Kurtz, tryllekunstneren James Randi og forfatteren Martin Gardner. Selv om disse tre personer er kendte og er markante profiler, er ingen af dem videnskabsmænd. Faktisk er kun en enkelt person i bestyrelsen videnskabsmand.

Til gengæld er en række videnskabsmænd tilknyttet som konsulenter, men de har ingen formel indfly-

Den amerikanske tryllekunstner James Randi er en af CSICOPs mest aktive folk og ikke bleg for at sige sin mening. Det har bl.a. medført, at han er blevet sagsøgt af Uri Geller for injurier.

delse. Formålet med at have disse videnskabelige konsulenter tilknyttet er at skabe respekt om CSICOP, således at befolkningen automatisk tror, at organisationen har videnskabelig autoritet til at udtale sig.

Det reelle formål med organisationen er langt mere PR-orienteret end videnskabeligt. Det er et af CSICOPs formål at sørge for, at medier i videst muligt omfang ikke bringer historier om det paranormale. Et medlem har udtalt, at bladet SI er "et propaganda blad...fundamentalt set et debatorgan som skal påvirke opinionsdannere". Mere firkantet kan man sige, at organisationens holdning er at skabe en generel fjendtlig holdning over for det paranormale.

Den ikke-videnskabelige baggrund for CSICOP kommer først og fremmest til udtryk i den gennemgående holdning: Man ønsker at bekæmpe det paranormale med alle midler. McConnell skrev i 1987, at "jeg kan ikke lade være med at tro, at personerne, der kontrollerer CSICOP, er ude på at bagvaske parapsykologi og parapsykologerne". Sociologen Hans Sebald har beskrevet bidragydere til SI som "krigeriske propagandister".

Andre eksempler er, at man ikke i SI optager artikler fra modstandere, at man stort set ikke tager notits af videnskabelige tidsskrifter om det paranormale - og at man gør grin med alle sine modstandere! Den generelt nedladende holdning over for anderledes tænkende kommer bl.a. til udtryk i karikaturtegninger af modstandere i SI - noget man aldrig vil finde i videnskabelige tidsskrifter.

Ingen forskning

Det er heller ikke korrekt, at CSICOP udfører videnskabelig forskning om det paranormale. Det gjorde man ganske vist i begyndelsen af gruppens karriere, hvor man bl.a. arbejdede med forsøg om astrologi. Man stødte imidlertid ind i det problem, at de indsamlede data pludselig viste, at Mars syntes at have stor indflydelse på sportslige evner! Sagen blev dysset ned, og en af undersøgerne, Dennis Rawlins, blev tvunget ud af CSICOP.

Siden har CSICOP ikke foretaget egne videnskabelige undersøgelser. Man er nået til den konklusion, at CSICOP vil være alt for sårbar, hvis man skal stå til regnskab for videnskabelig forsøg (så hellere kritisere andres forsøg).

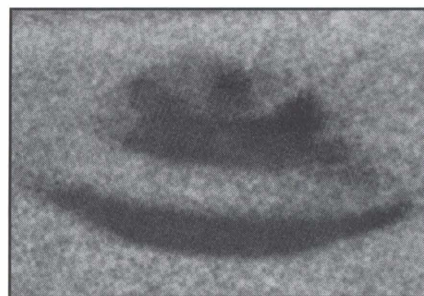
SUFOI ønsker bestemt at støtte en seriøs og videnskabelig udforskning af det paranormale, herunder selvfølgelig specielt ufofænomenerne. Men skal vi opfatte CSICOP - og i Danmark DASK - som seriøse, må de være underlagt de samme krav til seriøsitet og saglighed, som de så gerne vil have, at alle andre skal leve op til.

Indtil CSICOP/DASK kan demonstrere en sådan saglighed, må SUFOI råde alle til at følge følgende simple regler - lettere omskrevet fra DASK:

1) Tvivl på alt
2) Tvivl specielt på udtalelser fra DASK ❑

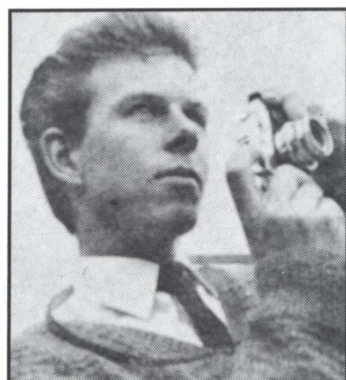
KILDER:
Berlingske Tidende, 17. august 1992
George P. Hansen: CSICOP and the Skeptics: An Overview. The Journal of the American Society for Psychical Research, Vol. 86, Januar 1992

Warminster ufo afsløret

Nogle mindes måske det store postyr, der i 60erne var om det store antal observationer i den lille engelske by Warminster i Wiltshire. Observationerne blev især kendte, da en lokal journalist, Arthur Shuttlewood, udgav en række bøger om ufobølgen.

Nu viser det sig, at det første foto af "Warminster ufoet" taget den 29. august 1965 er et fupnummer. Gordon Faulkner, der tog fotoet, indgik i en sammensværgelse, der stod bag forfalskningen. Selve ufoet blev fremstillet af bl.a. kapsler og blev kastet op i luften foran kameraet.

Gordon Faulkner, 23 år, tog svindelfotos

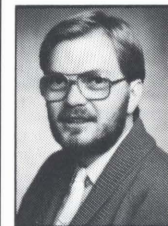
Bl.a. Arthur Shuttlewood's søn vidste, at det var et fupnummer, og man spekulerer på, om Arthur Shuttlewood faktisk også selv vidste det. I hvert fald har det fået de engelske ufologer til at tænke på, hvor mange af Warminster-historierne der bare er opfundet på egnens værtshuse. ❑

KILDE:
UFO-Aktuellt, 1992, nr. 3 . UFO Times, spring 1992
Northern UFO News, 153

Per Andersen

Født under stjernerne

Af PETER NØRGAARD

Kun 3 måneder gammel fik Bo Nielsen sin første indsigt i stjernernes fascinerende mangfoldighed, da hans far tog ham med op på dækket af det skib, han var skibsfører på. Bo blev fascineret af både astronomien, deraf ufoerne, og det frie liv på de syv verdenshave.

Inden repræsentantskabsmødet i september havde næstformand Flemming Rasmussen, Århus, meddelt at han ville trække sig fra ledelsen. (Der var genvalg til formand Peter Nørgaard og næstformand Per Andersen). Den ledige plads i bestyrelsen varetages fremover af Bo Nielsen, fra Kolt ved Hasselager. Her tegnes et miniportræt af den nye næstformand, der i forvejen er leder af SUFOIs Alarmcentral.

Klokken er lidt over 4. Det er natten mellem torsdag og fredag. Vejret er lidt diset, og forude venter Århus havn. Vi befinder os på kommandobroen på den ene af Danmarks mest omtalte passagerfærger, Ask. Ved radaren står Bo Møllerskov Nielsen. Han hjælper til med, at alle ombord kommer sikkert i havn på denne sejlads fra Kalundborg til Jyllands største by. Byen hvor også en af SUFOIs lokale ufogrupper trives.

"Bo, du begyndte dit nuværende arbejde for SUFOI efter at have deltaget i et møde i Århus ufogruppe. Hvad fik dig egentlig til at møde op?"

"Jeg så en annonce i UFO-Nyt, hvor der stod, at interesserede kunne møde op. Det gjorde jeg så, og det har vist sig at være en god investering i en spændende beskæftigelse. Det er en behagelig blanding af samvær med andre ufointeresserede og mødet med personer, der har haft forskellige oplevelser.

"Hvordan begyndte din ufointeresse?"

"Jeg fik engang en astronomibog i fødselsdagsgave, og min far var meget interesseret i astronomi. I 1968 tog min far mig med til et ufoforedrag i Kolding, hvor vi boede dengang. Da jeg begyndte at gå med aviser, fik jeg råd til selv at holde UFO-Nyt. I 79/80 kom jeg i kontakt med SUFOIs Oversættelsesafdeling, som i øvrigt bestyredes af Flemming Rasmussen. I en kort periode oversatte jeg tekster fra engelsk. Mens jeg gik på navigationsskole i Svendborg, deltog jeg i møder i den lokale gruppe, der var ledet af Frank Lerbæk.

"Hvem er du ellers?"

"Ja, jeg betragter mig som ufolog, mens ellers er jeg 33 år og altså uddannet skibsfører. Forinden var min interesse for sprog blevet vakt via et ophold på Europahøjskolen på Møn. Det medførte et job som bud for de danske ansatte ved Europaparlamentet i 1976. Derefter stod jeg til søs efterfulgt af 3 år på navigationsskole og havde ansættelse hos AP Møller i 5 år som styrmand. Jeg har taget uddannelsen som edb-assistent mens jeg i en periode arbejdede i Jydsk Telefons edbafdeling. I foråret fik jeg lyst til at se rigtig vand igen, og sejler nu som navigatør og styrmand for DSB på færgen Ask."

"Jeg ved, at du selv har haft en ufoobservation. Fortæl lidt om den?"

"Det var i 1984. Vi befinder os ca. 2 timers sejlads fra Gibraltar på vej ind i Middelhavet mod Suezkanalen. Klokken er ca. 20.45. Himlen er klar og oplyses af stjernerne. Vi er 4 mand på broen, da udkigsmanden råber 'Se den sky der oppe'. Vi retter blikket mod det angivne punkt, hvorfra der kommer er meget kraftigt lys.

Et objekt kommer til syne med et lys, der peger i en vinkel på 45 grader skråt nedefter. Selve objektet er meget klart hvidt med lidt gult. Det kommer om styrbord, bevæger sig parallelt med skibet, drejer ind over skibets kurs, og slår en halvcirkel, før det begynder at gå nedad. Lyset bliver mere gulligt.

Objektet er stadig et stykke væk, går nu ned mod havoverfladen. Det fremadgående lys slukkes, og et lys tændes pludseligt nede under objektet. Det spejler sig i vandet. Objektet står der i ca. 20 sekunder. Jeg betragter det gennem en kikkert. Det er svært at se detaljer. Jeg går hen til radaren, hvor det kan ses. Det ser ud til at være ca. 5 km væk. Objektet hæver sig op og står stille igen. Lyset trækkes baglæns op i ryk. Det drejer og går ind foran skibet i en stejl bue, går højt op - meget hurtigt - over på bagbords side. Jeg har aldrig før set noget bevæge sig med en så enorm hastighed."

"Hvad tror du, det var?"

"Et ufo. Altså noget vi ikke ved hvad er, men det vil undre mig meget, hvis vi var de eneste levende intelligente væsener i universet. Vi har jo blot ikke det afgørende fysiske bevis."

"Du står ved roret på færgen Ask, men også for SUFOIs Alarmcentral. Hvordan oplever du det?"

"Det er interessant. Der er brug for en bred viden bl.a. om meteorologi, astronomi, naturfænomener og rumfart. Noget af det sjoveste er faktisk, når alarmtelefonen kimer flere gange i træk, og der er et eller andet under opsejling - med flere henvendelser fra ufoobservatører på den ene linie og bl.a. FTK (Flyver Taktisk Kommando) på den anden."

"Vi kender jo SUFOIs målsætning. Hvad vil du gerne opnå, som leder af Alarmcentralen og næstformand i SUFOI?"

Bo Nielsen, næstformand i SUFOI og leder af Alarmcentralen

"Jeg vil gøre mit til, at foreningen lever op til formålsparagrafferne, og at vi udvikler os i takt med videnskabens nye landvindinger. Desværre findes der jo ingen uddannelse for ufologer, men vi skulle gerne have flere aktive rapportoptagere og kontaktpersoner rundt i landet."

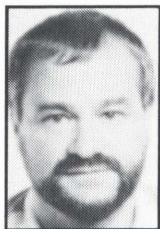
"Hvad skulle Jorden efter din mening svare på en evt. henvendelse fra en udenjordisk civilisation?"

"Såfremt vi kan finde en kommunikationsmåde, bør vi vise, at vi er interesseret i en kontakt på fredelig basis. Det skulle gerne medføre en gensidig udveksling af oplysninger, til gavn for en fælles udvikling." ❑

SUFOIs Alarmcentral har nummeret 86 28 90 61

Det er ganske vist

AF FLEMMING RASMUSSEN

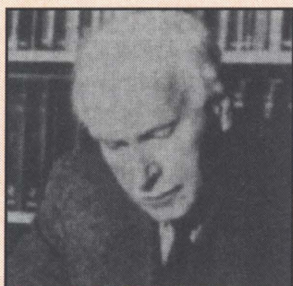

Her i H.C. Andersens fædreland ved vi, at en lille fjer kan blive til fem høns. Men hvem tænker over, at det også er sket inden for ufologien. En af de personer, som det ofte er gået ud over, er den schweiziske psykoanalytiker Carl Gustav Jung.

Senest har en Laurence Goldstein taget C.G. Jung i ed og skrevet i Los Angeles Times, at ufoerne er et resultat af efter-koldkrigs stress. Allerede her vil den opmærksomme læser gøre en pause og tænke over, om Laurence Goldstein ikke har misforstået et eller andet. Den kolde krig ophørte først for et par år siden, mens den moderne ufoæra startede i 1947. Hvis Goldstein har ret i sin hypotese, hvad så med ufoerne både under den kolde krig og endnu tidligere? Dengang var det bare mærkelige spøgelsesraketter, spøgelsesfly og luftskibe, der krydsede luftrummet. Var de et resultat efterkrigs stress, efterdepressions stress og førkrigs stress.

Ifølge Goldstein mente Jung, at ufoerne var psykiske fænomener og ikke kosmiske rejsende. Goldstein er blot en af de mange, der udnytter Jungs autoritet til at bevise noget, de selv tror, men som Jung så absolut ikke gjorde. Men allerede midt i 1950erne blev Jung misfortolket.

Carl Gustav Jung, 1875-1961. Schweizisk psykoanalytiker. Var oprindelig elev af Freud, men brød med ham omkring 1912. Jung udformede sin egen teori, analytisk psykologi. Ifølge den er det ubevidste af såvel personligt som kollektivt indhold: arketyper der kommer til udfoldelse i myter og religiøse forestillinger samt i drømme og visioner. Han skrev blandt andet bøgerne "Det Ubevidste", 1961, og "Jeg'et Og Det Ubevidste", 1962.

En lille historie, som udvikler sig

C.G. Jung er den eneste af det 20. århundredes store intellektuelle, som har skrevet en bog, hvor begrebet flyvende tallerkener indgår i titlen. Bogen hedder "Ein Moderner Mythus von Dingen die am Himmel gesehen Werden", på engelsk "Flying Saucers: A Modern Myth of Things Seen in the Sky.

Jung brugte en stor del af sin tid på at undersøge usædvanlige hændelser af alle slags. Han var da også interesseret i ufoer, længe før nogen fandt på at kalde dem for flyvende tallerkener eller uidentificerede flyvende objekter.

Da ufobegrebet dukkede op i 1947 læste Jung alt, hvad han kunne få fat i om emnet. Det var derfor ganske naturligt, at mange journalister ville interviewe ham om det mystiske emne, flyvende tallerkener.

Jung ville dog ikke lade sig interviewe, men tilbød at skrive to artikler, hvor han udtrykte sin mening om de flyvende tallerkener. Artiklerne blev trykt i ugebladet Die Weltwoche, som udkom i Zürich 9. juli 1954. Og som altid, når Jung skrev om en sag, så han den fra begge sider.

I den første artikel vekslede han mellem at kalde ufoerne for et psykologisk og et fysisk fænomen. Han brugte bemærkninger som: "Muligheden for at der er en psykologisk forklaring er illusorisk, da en stor del af observationerne peger i retning af et fysisk fænomen." For dog straks at tilføje: "På den anden side opfører objekterne sig som om, de er vægtløse, det gør fysiske genstande ikke."

Alligevel mente han, at de opførte sig som om, at de var under intelligent kontrol, men deres acceleration var alt for kraftig til, at et menneske kunne overleve den.

De såkaldte videnskabelige eksperters forklaringer havde han ikke meget til overs for. For eksempel mente han, at den kendte astronom og ufoskeptiker Donald Menzels refleksionsteori kun kunne være rigtig, hvis alle de rapporter, der ikke passede med teorien, blev sorteret fra.

Pressen ønskede, at Jung skulle se på ufoerne som rumskibe. Det gjorde han i den anden artikel. På en genial måde lykkedes det endnu en gang for Jung, at se sagen fra begge sider.

La' gå videre, la' gå videre kvidrede de

Jung skrev de to artikler på tysk. Det var ikke nok for en verden, der ville vide mere om ufoer. Artiklerne gik videre. Det schweiziske ufotidsskrift "Courrier Interplanetaire" oversatte derfor artiklen til fransk. Så var den moden til at flyve ud i den store verden og over Den engelske Kanal. Her fangede det engelske ufotidsskrift "Flying Saucer Review", FSR, den franske artikel og oversatte den til engelsk.

Et eller andet kiksede i den engelske oversættelse. Jungs bemærkninger manglede, og artiklen i FSR var helt fejlagtig pro-ET. Ingen sammenlignede den engelske artikel

med den oprindelige på tysk. I stedet blev den gode historie fortalt videre.

Langt borte ovre på den anden side af Atlanterhavet fangede "The A.P.R.O. Bulletin" historien. Dette ufotidsskrifts redaktører Jim og Coral Lorenzen syntes, at historien var så god, at de endelig måtte fortælle den videre. Det gjorde de så i god tro. Den havde jo stået i "Flying Saucer Review".

Ufoorganisationen APRO havde dengang hovedkvarter i byen Alamogordo i New Mexico. Et andet sted i byen sad en journalist på nyhedsbureauet Associated Press, AP, en dag og kedede sig, for det var småt med nyhederne. I sin kedsomhed læste han i The A.P.R.O. Bulletin. Her fandt han C.G. Jungs artikel, som han skrev om til en sensation.

Han begyndte: "Dr. Carl Jung, schweizisk psykolog, siger, at de flyvende tallerkener, ufoer, er virkelige og ser ud til at være under intelligent kontrol. De bliver fløjet af menneskelignende piloter."

Journalisten skrev intet om, at den artikel, som han havde historien fra, var fire år gammel og stammede fra en dårlig oversættelse. Her begik han en fejl ved ikke at henvende sig til primærkilden, Carl Gustav Jung.

Historien røg ud på APs net, og alle aviser over hele Jorden fangede hurtigt historien. I New York Times fik den en to-spalter. Newsweek gik så vidt, at de bragte et interview med en officer fra flyvevåbenet, som ikke havde ret meget til overs for psykologer og måske Jung i særdeleshed. Han udtalte i hvert fald: "Jeg har altid mistænkt hjernevridere for at være skøre i bolden. Nu ved jeg, at de er det." Jungs omdømme havde lidt ubodelig skade.

Historien vender hjem

Men som det så ofte går med den slags historier, vendte den hjem igen. Det var dog ikke som med den ene fjer, der blev til fem høns, for Jung genkendte trods alt sin historie.

Da han læste artiklen i aviserne, kontaktede han Jim og Coral Lorenzen og bad dem om en kopi af den FSR artikel, som de havde brugt. Med den i hånden kontaktede han AP, som ikke selv havde taget initiativ til at kontakte ham.

AP bragte en follow-up artikel og korrigerede, hvad de tidligere havde skrevet. Denne gang gik de dog i den modsatte grøft og citerede Jung for at have sagt, at de mennesker, som ser flyvende tallerkener, ønsker at se dem. AP skrev: "Mange af vore dages mennesker har behov for at have disse fantasier."

Jung fik en undskyldning af Jim og Coral Lorenzen, og betragtede derefter sagen som et hændeligt uheld. Han forblev medlem af APRO til sin død.

Dyremishandlinger i Sverige

Også Sverige hjemsøges af dyremishandlinger, hvor køer og andre dyr bliver dræbt med snitsår og lignende. Siden 1988 har der været over 200 tilfælde, og ofte er der sket skade mod dyrenes kønsorganer. Tilfældene minder lidt om de amerikanske, og i visse ufokredse regnes ufoerne for de ansvarlige for disse dyremishandlinger.

UFO-Sverige har talt med lederen af undersøgelserne af dyremishandlingerne, Marie Rådén. Hun udtaler, at der hidtil er blevet forhørt 6 personer, mens 2 er blevet anholdt. Der har dog ikke været fældende bevis, så alle er blevet løsladt igen.

Blandt de anholdte var en mand på 45 år, som var meget svær at få kontakt med. Han svarede stort set ikke på spørgsmål, men oplyste dog, at han ofte tog ud i markerne på ordre fra sin "leder". Mens han sad der i marken, ventede han på ånder og hørte tit stemmer. Planeten skulle renses, mente han, og hjemme havde han et billede af mennesker, der angreb og dræbte køer. På grund af manglende beviser blev han dog løsladt.

Alt tyder dog på, at dyremishandlingerne bliver udført af en række psykisk syge personer med seksuelle problemer. ❑

KILDE:
UFO-Aktuellt, 1992, nr. 3
Per Andersen

Denne kalv blev fundet i maj 1988 ved Greeley i Colorado, USA, og er et typisk eksempel på et amerikansk dyremishandlingstilfælde.

Ufoer på museum

Nu er der taget initiativ til et ufomuseum i USA. Det skal naturligvis ligge i Roswell, hvor rygtet vil vide, at der i 1947 styrtede et ufo ned. Man har allerede samlet en del effekter og leder nu efter egnede lokaler.

"The International UFO Museum and Research Center" håber på at kunne åbne allerede i 1993. Formand for bestyrelsen er William Haut. Han var faktisk den presseofficer, som i 1947 udsendte telegrammet til verdenspressen, der gjorde alverden opmærksom på den mærkelige hændelse i Roswell. ❑

KILDE:
UFO-Aktuellt, 1992, nr. 3
MUFON UFO Journal, April 1992
/pa

Ufo skød Challenger ned

Den seneste skrøne fra den mexicanske presse går ud på, at det var en laserstråle fra et rumskib, der var skyld i Challenger ulykken, hvor 7 astronauter omkom. Strålen skulle have ramt brændstoftanken.

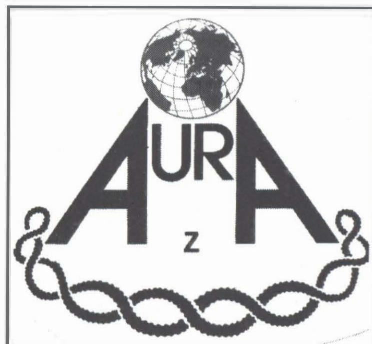
Bevis? Jo, en amatørfotograf fik både rumskibet og laserstrålen med på en videofilm. Fotografen er anonym, men har henvendt sig til en vis ufolog "James Moore", der angives som kilden til historien. ❑

KILDE:
UFO-Aktuellt, 1992, nr. 3
/pa

Nyt russisk blad

The Scientific-Research Centre (SRC) "AURA-Z" vil i marts 1993 udsende det første nummer af tidsskriftet "AURA-Z", som skal udkomme 4 gange årligt med 100 sider i hvert nummer og omhandle ufologi og paranormale fænomener. Dertil kommer "AURA-Z DIGEST", som skal udkomme én gang årligt. Nærmere oplysninger om bladet fås ved at skrive til: SRC "AURA-Z", Russia, 117463 Moscow, Proezd Karamzina, 13/283. ❑

/kmh

Ufo-partiet fik 70.000 stemmer

Ved det sidste valg i Japan lykkedes det for ufo-partiet at få ikke mindre end 70.000 stemmer, på trods af at partiets kun har 300 medlemmer. Mottoet for partiet er: "Ufoer kan forene verden". I år regner man med at få mindst 100.000 stemmer. Ellers er det hara kiri-tid for mig, udtaler partiets formand, Tokuo Moriwaki.

Partiets mål, hvis det lykkes at komme i Overhuset, er at omdanne byen Hakui til det "nye Dahima", hvor intergalaktiske kulturer kan komme og introduceres til Jorden.❑

KILDE:
UFO-Aktuellt, 1992 nr. 3
Far Eastern Economic Review (30.07.1992).
/pa

JUBILÆUMSFEST

Her i 1992 fylder SUFOI 35 år, og det blev fejret den 12. september med en stor jubilæums- og støttefest i Lindersvold, der er medborgerhuset i Vanløse.
Alle SUFOIs medlemmer var inviteret, og det blev da også til et gensyn med en række af foreningens trofaste støtter.
Festen blev en stor succes, som det forhåbentlig fremgår af billederne. Deltagerne var inviteret til en stor buffet, som SUFOIs kokke havde kreeret (dét kan SUFOIs repræsentantskab altså også!). Desuden bød aftenen på mange festlige indslag.
Rammerne i medborgerhuset var ideelle, og der blev udtrykt tilfredshed med arrangementet.
Tak til alle der mødte op og dermed støttede SUFOIs arbejde - og tilmed fik en festlig aften.

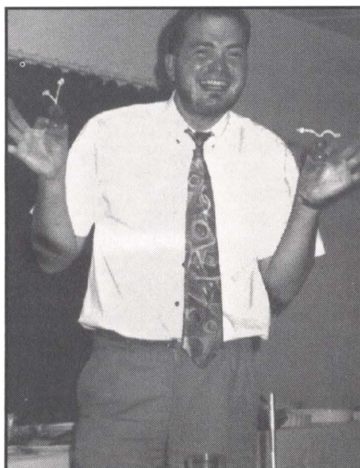
Per Andersen (tekst & fotos)

Et udsnit af deltagerne ved SUFOIs jubilæumsfest den 12. september 1992.

Efter festmiddagen spillede jazzorkestret On Location op til dans.

SUFOIs formand, Peter Nørgaard, var auktionarius over en lang række spændende emner. Gennem en ihærdig indsats fik Peter bragt budene op i pæne beløb, og festens overskud var dermed sikret.

Officiel adresse

Skandinavisk UFO Information (SUFOI)
Postboks 6, 2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25
Tlf. 86 28 90 61
Normal ekspeditionstid: Kl. 18-23.

Formål

1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufofænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.
2) Det er SUFOIs opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.
3) Ved et ufofænomen forstår vi et himmelfænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.
4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af repræsentantskabet.
Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd. Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

Daglig ledelse

Peter Nørgaard (formand, rapportcentral, foredragsafdeling), Møllegade 7, 1.tv., 8600 Silkeborg. 86 80 13 15.
Per Andersen (næstformand), Klingseyvej 28, 2720 Vanløse. 31 71 96 64.
Bo Nielsen (næstformand, alarmcentral), Kunnerupvej 21, Kolt, 8361 Hasselager. 86 28 38 71.

Øvrige repræsentantskab

Jørgen Bengtvig (arkivar), Galgebakken Skrænt 3-15A, 2620 Albertslund. 42 64 44 69.
Torben Birkeholm, Aadalsvej 16, 9210 Aalborg SØ. 98 14 70 97.
Karin Bøger, Mariehøj 244, 2990 Nivå. 42 24 42 19.
Jan Hansen (medlemsarkiv), Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.
Kim Møller Hansen (fotoafdeling), Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.
Toke Haunstrup, Tollundvej 13, 8600 Silkeborg. 86 85 11 85.
Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 53 94 11 69.
Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11, N-5030 Landås, Norge.
Kontakt for UFO-NYTs læsere i Norge. 05 28 01 26.
Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.
Brian Møller, Aabenraavej 14, Kiskelund, 6340 Kruså. 74 67 04 54.
Arne S. Petersen, Magleparken 54, 1.tv., 2750 Ballerup. 44 97 80 76.
Flemming Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. 86 22 59 20.
Inge H. Svane, Mejlbyvej 610 D, Hårup, 8530 Hjortshøj. 86 99 92 39.